

PONIEDZIAŁEK – 25 X

W KAPŁAŃSTWIE SPOTYKAM JEZUSA

Komentarz na wejście

Na polecenie Zbawiciela wierni Mu uczniowie – kapłani Kościoła – sprawują tajemnice życia wiecznego. Przez konsekrowane ręce kapłana, mocą Ducha Świętego, staje przed nami żywy Chrystus. Aby móc Go spotkać, potrzeba nam roztropności w patrzeniu na świat, pokory w patrzeniu na Boga i cierpliwości w dostrzeganiu działalności Boga w świecie.

W Najświętszej Ofierze spotkamy Jezusa, który przypomina o naszym przeznaczeniu – jesteśmy dziećmi Boga, a więc i dziedzicami Boga.

Modlitwa wiernych

W pokoju serca módlmy się do Boga – naszego stwórcy i opiekuna.

– Za papieża, biskupa, kapłanów i diakonów, by na wzór Najwyższego Kapłana Jezusa Chrystusa nie ustawali w świętej Bożej służbie. *Ciebie prosimy...*

– Za władze państwowe, by kierowały się Bożym prawem. *Ciebie prosimy...*

– Za chorych, cierpiących i starszych, by otrzymali pomoc i potrafili z cierpliwością znosić utrapienia swego życia. *Ciebie prosimy...*

– Za wszystkich, którzy nie szanują drugiego człowieka, by zobaczyli w bliźnich Chrystusa i naprawili zło, jakie wyrządzili. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych, by spełniła się nadzieja ich życia i weszli do niebiańskiego domu. *Ciebie prosimy...*

– Za naszą wspólnotę uczestniczącą w Eucharystii, by Duch Boży nas napełnił, abyśmy z radością przyjęli Chrystusa Eucharystycznego. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, który jesteś ojcem dla sierot i opiekunem dla wdów, wejrzyj na Twój Kościół pielgrzymujący na Ziemi i rozwesel nasze serca Twoją obecnością, abyśmy zachowując wiarę, szli pewną drogą do Królestwa Bożego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice radosne*)

Bóg otwiera przed nami niebo, dzięki modlitwie możemy się tam bezpiecznie dostać. „Istotna jest nie tyle długość modlitwy, ale żarliwość, z jaką się ją odmawia. Jedno właściwie odmówione *Zdrowaś Maryjo* jest warte więcej niż sto pięćdziesiąt wypowiedzianych źle” – pisał św. Ludwik Maria Grignon de Montfort.

Niech nasza szczerza, pobożna i gorliwa modlitwa różańcowa pomoże nam spotkać Jezusa Chrystusa.

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Zwiastowanie to tajemnica miłości, która w wolności wybiera nie swój pomysł na życie, ale Boży plan.

Maryja została zapytana, czy zgodzi się na Boży, jakże wtedy dla niej niezrozumiały i wymagający, plan. Wyraża zgodę – i odnajduje swoje powołanie.

Dar wolnego wyboru należy tylko do nas – Bóg nie może nas zmusić do tego, aby Go kochać. Bóg proponuje powołanie życiowe, ale to twoja wola, czy je przyjmiesz. Może to powołanie będzie przynosiło cierpienia, ale znajdziesz w nim miłość.

2. Nawiedzenie świętej Elżbiety

Nawiedzenie św. Elżbiety to tajemnica miłości, która dzieli się sobą z drugim człowiekiem.

Maryja została wybrana na Matkę Zbawiciela dzięki swemu unieżeniu – Jej wielkość leżała w Bogu. Pokornie idzie z pomocą do swojej potrzebującej krewnej.

Kapłaństwo to naśladowanie Chrystusa Sługi. Wybierając tę trudną drogę, człowiek decyduje się na nieustanną służbę, zapominanie

o sobie. Wywyższanie się zniekształca to, co jest w nas boskim arcydziełem.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Narodzenie Pana Jezusa to tajemnica miłości, która upodabnia się do drugiego, potrafi współczuć.

Bóg tak ukochał człowieka, że postanowił się w niego wcielić. Dzięki temu mógł przyjąć na siebie ludzkie słabości, ból, choroby.

Kapłaństwo to bycie dla i z drugim człowiekiem. Radością kapłana jest pomaganie drugiemu człowiekowi w drodze do Boga. Jest on nowymi ustami, które mówią słowo Boże, nowymi dłońmi, które podnoszą i pomagają, i nowym sercem, które kocha wszystkich, nawet wrogów.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Ofiarowanie Pana Jezusa to tajemnica miłości, która nie zatrzymuje przy sobie, ale oddaje człowieka Bogu.

Serce Maryi już wtedy było gotowe do oddania z miłością swojego Syna, aby wszyscy ludzie mogli mieć życie wieczne.

Kapłaństwo to nie ciągle radości i zaszczyty. Kapłan nieustannie rodząc nowych ludzi dla Boga, cierpi, ale tym samym udowadnia miłość do Boga i drugiego człowieka.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni to tajemnica miłości, która nie traci nadziei.

Maryja, szukając przez trzy dni swojego ukochanego syna, jest bliska tym, którzy szukają Boga w swoim życiu. Dzięki temu doświadczeniu doskonale rozumie naszą stratę i osamotnienie.

Kapłaństwo to szukanie Boga w swoim życiu i przyprowadzanie do Niego innych. Ile razy kapłan wyciąga konsekrowane ręce nad człowiekiem, udzielając odpuszczenia grzechów, tyle razy podprowadza człowieka pod bramy nieba.

Czytanka różańcowa

Kapłan to człowiek wybrany spośród ludzi, z rodziny jak każda inna. Ma swoje zalety, ale też i wady. Ale mimo tego w świecie jest on kimś innym, bo przemawia przez niego Bóg. To sam Bóg wybiera człowieka, dając mu powołanie do tej szczególnej misji.

Każdy człowiek, roztropnie kierując swoim życiem, zadaje sobie pytanie: do czego mnie, Boże, powołałeś? Na jakiej drodze spełnię Twoją wolę, czując się kochanym i szczęśliwym? To samo pytanie brzmi w sercu mężczyzny rozpoznającego powołanie do kapłaństwa.

Różne są drogi spotkania z Jezusem. Są tacy kapłani, którzy wyra-
stali „pod kościelnym chórem”, nie angażując się w młodości w życie
wiarą, ale i tacy, którzy „urodzili się przy ołtarzu”, od dzieciństwa zafas-
cynowani służbą Bożą. Niezależnie od tego, jaka jest droga powoła-
nia, najważniejszy jest sam moment spotkania Jezusa Chrystusa.

Powołaniem każdego człowieka, także kapłana, jest powołanie do
miłości – kochania Boga i drugiego człowieka. Choć brzmi to jak banał,
jest niezbędne do tego, aby czuć się szczęśliwym.

Dzisiaj miłość często myli się z pożądaniem. A miłość to przecież
dzielenie się sobą, natomiast pożądanie to gromadzenie. Pożądanie
zawsze chce, ale nigdy nie daje. Miłość zna jedynie dawanie i nie prosi
o nic w zamian, jest bezwarunkowym dzieleniem się.

Chrystusa spotyka się w miłości: w służbie Bożej – sprawowaniu
liturgii i w służbie drugiemu człowiekowi – sprawowaniu sakramen-
tów. Nic tak nie cieszy kapłana jak możliwość wzniesienia człowieka
na wyżyny nieba.

Najpiękniejsza w życiu kapłana jest miłość – jest to miłość przebi-
tego serca Jezusowego. Na krzyżu, który jest tronem. Jeśli ktoś chce
być jak Jezus Chrystus, decyduje się jednocześnie, że będzie musiał
zasiadać na tronie krzyża. Miłość wiąże się z cierpieniem, ale prowadzi
do prawdziwego szczęścia.

Ks. Łukasz Chłopek, CFM